

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 13

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 594 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 600 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4), art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4–7
Decizia nr. 601 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4), art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.131/2014. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.39/2009.....	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 594
din 21 octombrie 2014****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3)
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitra Răsură în Dosarul nr. 7.106/202/2013 al Tribunalului Călărași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 425D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă autoarea excepției de neconstituționalitate personal și asistată prin doamna avocat Teodora Găman, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că, deși, pe rând, legiuitorul a înțeles să suprimă dreptul persoanelor de a exercita căile de atac cu scopul de a asigura judecarea cu celeritate a unei cauze, însă acest lucru nu poate fi realizat în detrimentul sau cu consecința încălcării unor drepturi. Dacă în vechea reglementare procesual civilă încă exista posibilitatea formulării recursului atunci când instanța stabilea necompetența sa în soluționarea unei cauze, în noul Cod de procedură civilă acest drept este suprimat, cu consecința încălcării principiului egalității în fața legii și a dreptului la un proces echitabil. În cauză, consecința a fost posibilitatea părții adverse de a reitera aceeași cerere de chemare în judecată și posibilitatea de a fi judecată de aceeași instanță care, inițial, a fost stabilită ca fiind o instanță părtinitoare. Mai arată că instanța de contencios constituțional, în jurisprudența sa, a reținut că, în reglementarea normelor de procedură care privesc căile de atac, legiuitorul este ținut de respectarea tuturor normelor și principiilor fundamentale de referință, iar eventualele limitări ale exercitării căilor de atac nu trebuie să aducă atingere dreptului în substanța sa. Or, în cauză, prin eliminarea controlului judiciar se aduce atingere principiului constituțional al egalității în fața legii.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În ceea ce privește exercitarea drepturilor civile ale autoarei

excepției de neconstituționalitate, acestea sunt la latitudinea sa. Referitor la hotărârile de declinare a competenței, susține că acestea nu pun în discuție fondul cauzei, ci reprezintă, mai degrabă, un act de administrare a justiției prin care se urmărește judecarea cu celeritate și în condiții de imparțialitate și obiectivitate a unei cauze.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.106/202/2013, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dumitra Răsură într-o cauză privind soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile prin care instanța, ca urmare a admiterii excepției necompetenței teritoriale, și-a declinat competența.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale deoarece, prin limitarea adusă condițiilor de exercitare a căilor de atac se aduce atingere unui drept în substanța sa, respectiv imparțialității judecătorilor. Stabilirea competenței de soluționare a cauzei implică aplicabilitatea și altor instituții de drept, cea a strămutării și conexității, cu consecința operării unei prorogări legale de competență. Dacă instanța nu ține cont de dispozițiile instituțiilor care determină prorogarea de competență și este suprimată orice cale de atac împotriva acesteia, accesul liber la justiție nu mai este garantat.

7. **Tribunalul Călărași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, text legal care are următorul cuprins: „*Dacă instanța se declară necompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței judecătorești competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea consideră că se încalcă și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, respectiv prin Decizia nr. 331 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 11 iulie 2014, prin care a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

15. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, în materia excepției de necompetență, legiuitorul a eliminat, calea de atac a recursului care putea fi exercitată împotriva hotărârii prin care instanța se declară necompetentă. O atare soluție era prevăzută de art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 și prevedea că, în situația în care instanța se declară necompetentă, împotriva hotărârii se putea exercita recurs, în termen de 5 zile de la pronunțare. Această soluție legislativă a fost modificată prin art. 1 pct. 20 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 714 din 26 octombrie 2010, fiind preluată și în noul cod de procedură civilă, în cuprinsul art. 132 alin. (3), text de lege criticat în prezenta cauză.

16. În continuare, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 132 din Codul de procedură civilă, când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau

la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent. Asupra excepției de necompetență instanța se pronunță înainte de a se aborda fondul litigiului și înainte de a se soluționa alte excepții, după caz, printr-o încheiere, dacă se declară competentă, sau printr-o hotărâre, dacă instanța se declară necompetentă. Textul de lege criticat de autoarea excepției, respectiv art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, are în vedere cea de-a doua ipoteză, și anume admiterea excepției de necompetență și, implicit, declinarea competenței instanței de judecată, situație în care hotărârea nu mai este supusă niciunei căi de atac.

17. Curtea a mai reținut că procedura instituită prin art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu privește judecarea pe fond a cauzei, ci se referă la soluționarea unui incident procedural, de stabilire a instanței competente să judece litigiul, singurul motiv pe care instanța îl poate reține în hotărârea de declinare fiind propria necompetență materială sau teritorială.

18. Curtea, prin decizia menționată, a apreciat că intenția legiuitorului prin adoptarea prevederilor de lege criticate a fost aceea de a asigura celeritatea judecării cauzelor, prin împiedicarea tergiversării lor ca urmare a exercitării abuzive a căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești de declinare a competenței, rațiunea eliminării căii de atac a recursului împotriva hotărârii de declinare a competenței fiind aceea de a permite ajungerea cauzei într-un timp cât mai scurt în fața instanței competente să soluționeze litigiul dedus judecării. Curtea a mai reținut, de asemenea, că hotărârea instanței de declinare a competenței este rezultatul unui act de administrare a justiției prin care se urmărește desfășurarea în condiții de legalitate a procesului, de care beneficiază toate părțile, indiferent de calitatea lor procesuală, având în vedere că, potrivit art. 174 alin. (2) și art. 176 pct. 3 din Codul de procedură civilă, actele de procedură efectuate de instanța necompetentă sunt nule.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitra Răsura în Dosarul nr. 7.106/202/2013 al Tribunalului Călărași — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Călărași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 600
din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4), art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4), art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Elena Oprea în Dosarul nr. 9.879/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului nr. 77D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 244D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 24, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de Rodica Elena Cleopatra Chirilă și Petru Junie în Dosarul nr. 972/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul asistent învederează Curții că, în ambele dosare, părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

8. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 244D/2014 la Dosarul nr. 77D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (2) și (3) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 și ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Decizia nr. 5.837 din 16 decembrie 2013 și prin Încheierea din 7 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 9.879/2/2011* și, respectiv, nr. 972/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2), (3) și (4), art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, respectiv a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 24, art. 33, art. 34 și art. 35 din aceeași lege**, excepție ridicată de Elena Oprea, în calitate de cesionar de drepturi litigioase, într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei cereri întemeiate pe Legea nr. 10/2001, în contradictoriu cu Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și, respectiv, de Rodica Elena Cleopatra Chirilă și Petru Junie într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor [devenită Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor] la emiterea unei decizii conținând titlu de despăgubiri pentru un imobil demolat.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 4 teza a doua raportate la art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 au caracter retroactiv și încalcă principiul securității juridice, întrucât obligă persoanele care au formulat cereri de chemare în judecată în condițiile și în termenele stabilite de Legea nr. 10/2001 să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior, anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul vechii reglementări. Textele de lege criticate contravin, în opinia autorilor excepției, și principiului egalității cetățenilor în fața legii, creând inegalități între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege aflate în diverse localități ale țării, destinatarii Legii nr. 10/2001 fiind discriminați în funcție de gradul de încărcare și de numărul cererilor rămase nesoluționate de către autoritățile publice investite. Se susține că termenele instituite de Legea nr. 165/2013 îngreșesc dreptul de acces liber la justiție al persoanelor care, deși au un interes legitim de a apela la instanțele judecătorești pentru recunoașterea dreptului lor, nu îl pot exercita decât după scurgerea acestora și diferențiat, în funcție de situația în care se află.

12. Se critică, de asemenea, și prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, arătându-se, în acest sens, că transmiterea acestor drepturi, realizată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, s-a făcut în considerarea principiului reparării și despăgubirii în integralitate, principiu de care, până la apariția acestei legi, s-a bucurat o bună parte din dobânditorii unor astfel de drepturi. În opinia unuia dintre autorii excepției, conținutul dreptului de proprietate este grav afectat de prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care nesocotesc libertatea de a dispune de dreptul de proprietate, limitându-l la procentul de 15% din dreptul de proprietate. Se susține că textul de lege menționat nesocotește prezumția dobândirii licite a averii, confiscând din patrimoniul dobânditorilor procentul de 85% din

drepturile stabilite prin Legea nr. 10/2001, procent care, în lipsa transmisiunilor, ar fi trebuit să intre în patrimoniul persoanelor îndreptățite, beneficiari ai acestei legi. Dar, pentru că aceștia au înțeles să dispună liber de dreptul lor, Legea nr. 165/2013 a instituit principiul îmbogățirii fără justă cauză a statului.

13. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile art. 4, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu contravin principiului neretroactivității legii civile sau principiului nediscriminării și nici nu nesocotesc dreptul de acces liber la justiție.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, întrucât, în baza acestor norme, cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 au fost respinse ca prematur introduse. Arată că s-a acționat asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificându-se în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Apreciază, de asemenea, că prevederile art. 4 și art. 33 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere principiului egalității în drepturi, întrucât impun termene diferite de soluționare a cererilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001 în funcție de gradul de încălcare a autorităților publice competente să le soluționeze și de numărul de cereri rămase nerezolvate. Or, un asemenea criteriu de diferențiere nu poate fi considerat obiectiv și rezonabil. Totodată, incidența prevederilor art. 4 raportate la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 în procesele aflate pe rolul instanțelor de judecată apare ca o ingerință a legiuitorului în procesul de realizare a justiției. În ce privește criticile referitoare la art. 1 alin. (3) și art. 24 din legea menționată, apreciază că nu pot fi reținute, normele indicate fiind în concordanță cu principiile constituționale invocate de autori.

16. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivările scrise ale excepției rezultă că obiect al acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4), art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013, texte care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 24 alin. (2)—(4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzaționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzaționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”;

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34: „(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

19. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1) referitor la dreptul de acces liber la justiție, art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată. Prin raportare la prevederile art. 20 din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului se invocă, de asemenea, art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 adițional la convenția menționată și art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că obiectul cauzelor în soluționarea cărora a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate îl constituie cereri de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unor decizii de acordare a titlurilor de despăgubire pentru suma ce ar fi stabilită de evaluator pentru imobile care nu mai pot fi restituite în natură. Față de acest cadru procesual, Curtea constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 și 35 din Legea nr. 165/2013 nu au legătură cu soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanței care a sesizat Curtea Constituțională. Art. 33 din Legea nr. 165/2013, referitor la obligația entităților investite de lege de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, vizează o etapă procesuală depășită deja în cauză, iar art. 35 din Legea nr. 165/2013 are în vedere o cale de atac ce poate fi introdusă împotriva deciziilor emise potrivit art. 33 și 34 din lege, așadar un text de lege care, teoretic, va fi aplicabil abia după scurgerea termenelor prevăzute de cele două articole menționate.

21. Ca atare, cele două texte de lege criticate nu sunt aplicabile în această etapă a procedurii de restituire a imobilelor la care se referă Legea nr. 165/2013, ceea ce determină, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 și 35 din Legea nr. 165/2013.

22. În ceea ce privește prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceasta nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Întrucât autorii excepției de față critică aceeași interpretare care a fost constatată ca neconstituțională prin decizia menționată și având în vedere că această decizie a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale cu soluționarea prezentei excepții, rezultă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 a devenit inadmisibilă, urmând să fie respinsă ca atare.

23. În aceste condiții, Curtea observă că decizia de constatare a neconstituționalității anterior menționată reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauzele în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014).

24. În legătură cu art. 34 din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că autorii prezentei excepții nu formulează niciun fel de critici față de dispozițiile alin. (2) și (3) din articolul precizat, ceea ce este de natură să nesocotească cerința referitoare la motivarea excepției, impuse de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate având acest obiect este inadmisibilă.

25. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, prin Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, Curtea a mai examinat textele de lege menționate din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză și a reținut că acestea sunt în concordanță cu prevederile constituționale și convenționale invocate și de autorii excepției de față. Cu acel prilej, Curtea a statuat că singura derogare de la principiul prevalenței restituirii în natură, consacrat expres prin art. 2 lit. a) din Legea nr. 165/2013, o constituie situația în care titularul a înstrăinat drepturile ce i se cuveneau potrivit legilor anterioare de restituire a proprietății. Prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 stabilesc că, în cazul în care titularul a înstrăinat aceste drepturi, singura măsură reparatorie acordată de legea nouă este cea a compensării prin puncte, în condițiile art. 24 alin. (2), fără posibilitatea pentru cesionarul acestor drepturi de a beneficia de măsurile reparatorii instituite prin legile reparatorii anterioare sau de măsurile reparatorii ale compensării integrale prin puncte.

26. Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, cesionarii drepturilor izvorâte din legile de restituire beneficiază de un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, astfel cum aceasta rezultă din grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a legii. Analizând art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport cu persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea nr. 165/2013, și anume titularul dreptului la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte. Curtea a apreciat că această opțiune a legiuitorului nu reprezintă o sancționare a titularilor originari ai acestui drept care au înstrăinat dreptul la obținerea măsurilor reparatorii, dat fiind faptul că, prin ipoteză, în patrimoniul acestora nu se mai regăsește acest drept. Ca efect al cesiunii de creanță specifice, încheiată anterior intrării în vigoare a noii legi reparatorii, dreptul pretins de cedentți, constând în acordarea măsurilor reparatorii conferite de legislația anterioară în domeniul proprietăților preluate în mod abuziv, a fost transferat către cesionari.

27. În ceea ce privește pretinsa discriminare creată prin textele de lege criticate, Curtea a reținut că titularul dreptului la măsuri reparatorii, în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele care au dobândit, în temeiul unor contracte cu titlu oneros, drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, se află în aceeași situație juridică, făcând parte din categoria persoanelor îndreptățite la obținerea măsurilor reparatorii prevăzute de acest act normativ, în sensul art. 1 alin. (3) și art. 3 pct. 3 din Legea nr. 165/2013. Din acest punct de vedere, acordarea unor măsuri reparatorii diferite, în funcție de beneficiarii acestora, echivalează cu instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca aceasta să constituie, însă, o discriminare, întrucât, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție sau a celor convenționale relative

la interzicerea discriminării. În acest context, Curtea a reținut că, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis — prin intermediul unor contracte cu titlu oneros — dreptul de a obține măsurile reparatorii. Sub acest aspect s-a avut în vedere și faptul că măsurile de preluare abuzivă nu s-au răsfrânt nici direct și nici indirect asupra cesionarilor drepturilor la despăgubiri. Cu alte cuvinte, dat fiind caracterul abuziv al preluării bunurilor imobile de către stat, legislația cu caracter reparativ a vizat exclusiv titularul dreptului sau moștenitorii acestuia.

28. Mai mult, având în vedere că legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

29. În ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, Curtea a făcut referire la Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva*

României și a reținut că aceste măsuri nu echivalează cu o expropriere, încadrându-se în sfera măsurilor cu caracter general sugerate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului spre a fi adoptate de statul român.

30. Totodată, prin Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care prevederile sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, actele normative succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Mai mult, Curtea a reținut că, în privința obiectului de reglementare a legii analizate, intervenția legiuitorului nu a fost una aleatorie, ci a fost justificată și impusă firesc ca urmare a pronunțării Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

31. Întrucât în cauza de față nu au fost invocate argumente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, își mențin valabilitatea cele reținute de instanța de contencios constituțional prin decizia mai sus menționată.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Oprea în Dosarul nr. 9.879/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și, respectiv, de Rodica Elena Cleopatra Chirilă și Petru Junie în Dosarul nr. 972/2/2011* al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (2) și (3) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

III. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 601

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4), art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 22 ianuarie 2014, 18 martie 2014 și 4 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 16.146/3/2012*, nr. 45.645/3/2012 și respectiv, nr. 35.259/3/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4), art. 33—art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 4, respectiv ale art. 4 și art. 33 din aceeași lege**, excepție ridicată de S.C. „Piața Vitan” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei notificări formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, de Adrian Boieriu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a municipiului București, prin primarul general, să anuleze o dispoziție prin care s-a propus acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, reclamantul solicitând acordarea în compensare a unui alt imobil, și de Ovidiu Paul Dan Demetrescu și Adrian Demetrescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a municipiului București, prin primarul general, să emită o decizie de restituire în natură sau să stabilească măsuri reparatorii în echivalent pentru un imobil la a cărui restituire arată că sunt îndreptățiți în temeiul Legii nr. 10/2001.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că prevederile art. 4 teza a doua raportate la art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 au caracter retroactiv, încălcând și principiul securității juridice, întrucât obligă persoanele care au formulat cereri de chemare în judecată în condițiile și în termenele stabilite de Legea nr. 10/2001 să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior și anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul vechii reglementări. Textele de lege criticate contravin și principiului egalității cetățenilor în fața legii, creând inegalități între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege aflate în diverse localități ale țării. Se susține că textele de lege criticate nesocotesc și dreptul de acces liber la justiție, acesta fiind permis subiectelor de drept doar după lungi perioade de timp și în mod discriminatoriu, respectiv după scurgerea unui termen de 6 luni calculat din momentul expirării celorlalte termene de 12, 24 și 36 de luni. În ce privește prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 se arată că transmisiunile acestor drepturi, încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, s-au făcut în considerarea principiului reparării și despăgubirii în integralitate, astfel că persoanele care au dobândit drepturi prin acte juridice de înstrăinare în temeiul legii vechi sunt tratate diferit de legea nouă. Se susține că dreptul de proprietate este grav afectat de prevederile art. 24 alin. (2) din Legea

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4), art. 33—art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de S.C. „Piața Vitan” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.146/3/2012* al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 123D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 239D/2014 și nr. 491D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 4 din Legea nr. 165/2013, ridicată de Adrian Boieriu în Dosarul nr. 45.645/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și, respectiv, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 33 din Legea nr. 165/2013, ridicată de Ovidiu Paul Dan Demetrescu și Adrian Demetrescu în Dosarul nr. 35.259/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

7. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 239D/2014 și nr. 491D/2014 la Dosarul nr. 123D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 și ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013.

nr. 165/2013, care nesocotesc libertatea de a dispune de acesta, limitându-l la procentul de 15% din dreptul de proprietate. Se arată că, de vreme ce înstrăinarea drepturilor de care beneficiază persoanele care și-au afirmat dreptul de proprietate în temeiul legilor de restituire a bunurilor preluate abuziv a fost determinată de un interes exclusiv privat, fără a aduce atingere vreunui interes social general, limitarea acestor drepturi prin dispozițiile Legii nr. 165/2013 echivalează cu o expropriere lipsită de o cauză de utilitate publică, fără o dreaptă și prealabilă despăgubire. Apreciază că art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nesocotește prezumția dobândirii licite a averii, confiscând din patrimoniul dobânditorilor procentul de 85% din drepturile stabilite prin Legea nr. 10/2001, procent care, în lipsa cesiunilor, ar fi trebuit să intre în patrimoniul persoanelor îndreptățite, beneficiari ai acestei legi.

11. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază, în ceea ce privește prevederile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 criticate prin raportare la art. 15 alin. (2) și art. 21 alin. (1) din Constituție, că prevederile de lege criticate au fost adoptate în conformitate cu Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, pentru a se asigura respectarea dreptului la un proces echitabil pentru toate persoanele implicate în aplicarea legilor de restituire, asigurând un just echilibru între cerințele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului. De asemenea consideră că stabilirea compensării prin puncte ca unică măsură pentru cesionar intră în marja de apreciere de care se bucură statul în alegerea măsurilor care să reglementeze raporturile de proprietate și cântărirea avantajelor și dezavantajelor pe care le presupun diferite soluții.

12. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** consideră că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și cererilor introduse în fața instanțelor judecătorești anterior intrării în vigoare a legii.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului**, în punctele de vedere exprimate în dosarele nr. 239D/2014 și nr. 491D/2014, consideră că dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 4 din Legea nr. 165/2013 nu contravin exigențelor impuse de art. 15 alin. (2) și art. 16 din Constituție. În ce privește dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 arată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4), art. 33—art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în

natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivările scrise ale excepției rezultă, însă, că obiect al acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4), art. 33—art. 35 din Legea nr. 165/2013, texte care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 24 alin. (2)—(4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”;

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34: „(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

18. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și fără discriminări, art. 21 alin. (1) referitor la dreptul de acces liber la justiție, art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată. Prin raportare la prevederile art. 20 din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului se invocă, de asemenea, art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 adițional la convenția menționată și art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că obiectul cauzelor în soluționarea cărora a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate îl constituie soluționarea acțiunilor promovate împotriva municipiului București, prin primarul general, referitoare la notificări formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, acțiuni introduse anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

20. Față de acest cadru procesual, Curtea constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 nu au legătură cu soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței care a sesizat Curtea Constituțională. Astfel, art. 34 din Legea nr. 165/2013, referitor la soluționarea dosarelor de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, vizează o etapă procesuală ulterioară în desfășurarea demersurilor legale întreprinse în vederea recunoașterii și valorificării dreptului la despăgubiri convenite pentru imobilele a căror restituire în natură nu mai este posibilă. De asemenea, art. 35 din Legea nr. 165/2013 are în vedere o cale de atac ce poate fi introdusă împotriva deciziilor emise potrivit art. 33 și 34 din lege, așadar un text de lege care, teoretic, va fi aplicabil abia după scurgerea termenelor prevăzute de cele două articole menționate. Ca atare, cele două texte de lege criticate nu sunt aplicabile în această etapă a procedurii de restituire a imobilelor la care se referă Legea nr. 165/2013, ceea ce determină, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respingerea ca inadmisibilă a excepției de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013.

21. Curtea reține, în continuare, că, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014, a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Întrucât autorii excepției de față critică aceeași interpretare care a fost constatată ca neconstituțională, prin decizia menționată, și având în vedere că această decizie a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale cu soluționarea prezentei excepții, rezultă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 33 din Legea nr. 165/2013 a devenit inadmisibilă, urmând să fie respinsă ca atare.

22. În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității anterior menționată reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014).

23. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport cu persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea nr. 165/2013, și anume titularul dreptului la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte. Această opțiune a legiuitorului nu reprezintă o sancționare a titularilor originari ai acestui drept care au înstrăinat dreptul la obținerea măsurilor reparatorii, dat fiind faptul că, prin ipoteză, în patrimoniul acestora nu se mai regăsește acest drept. Ca efect al cesiunii de creanță specifice, încheiată anterior intrării în vigoare a noii legi reparatorii, dreptul pretins de cedenți, constând în acordarea măsurilor reparatorii conferite de legislația anterioară în domeniul proprietăților preluate în mod abuziv, a fost transferat către cesionari.

24. În ceea ce privește pretinsa discriminare creată prin textele de lege criticate, Curtea a reținut că titularul dreptului la măsuri reparatorii, în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele care au dobândit, în temeiul unor contracte cu titlu oneros, drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, se află în aceeași situație juridică, făcând parte din categoria persoanelor îndreptățite la obținerea măsurilor reparatorii prevăzute de acest act normativ, în sensul art. 1 alin. (3) și art. 3 pct. 3 din Legea nr. 165/2013. Acordarea unor măsuri reparatorii diferite, în funcție de beneficiarii acestora, nu constituie, însă, o discriminare, întrucât, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție sau a celor convenționale relative la interzicerea discriminării.

25. În acest context, Curtea a mai reținut că, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de

reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată, apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii. În acest sens a fost avut în vedere și faptul că măsurile de preluare abuzivă nu s-au răsfrânt nici direct, nici indirect asupra cesionarilor. Cu alte cuvinte, dat fiind caracterul abuziv al preluării bunurilor imobile de către stat, legislația cu caracter reparator a vizat exclusiv titularul dreptului sau moștenitorii acestuia.

26. Mai mult, având în vedere că legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată prezintă un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

27. În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, Curtea a făcut referire la Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, și a reținut că aceste măsuri nu echivalează cu o expropriere, încadrându-se în sfera măsurilor cu caracter

general sugerate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fi adoptate de statul român.

28. Curtea reține, totodată, că prin Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

29. Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, actele normative succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Mai mult, Curtea a reținut că, în privința obiectului de reglementare a legii analizate, intervenția legiuitorului nu a fost una aleatorie, ci a fost justificată și impusă firesc ca urmare a pronunțării Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. „Piața Vitan” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.146/3/2012* al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și, respectiv, de Adrian Boieriu în Dosarul nr. 45.645/3/2012 al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de S.C. „Piața Vitan” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.146/3/2012* al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și, respectiv, de Ovidiu Paul Dan Demetrescu și Adrian Demetrescu în Dosarul nr. 35.259/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

III. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de S.C. „Piața Vitan” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 16.146/3/2012* al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.39/2009

Pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. II din Legea nr. 41/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2008 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.39/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Legitimația de «Veteran» se confecționează de către Centrul tehnic-editorial al Armatei, prin grija Direcției personal și mobilizare din cadrul Statului Major General, conform precizărilor din anexa nr. 1, și se emite în termen de 60 de zile de la conferirea titlului onorific de «Veteran.»

2. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Invalizii, răniții, cei care au dobândit afecțiuni fizice, soțul/soția, copiii și părinții celor decedați, precum și însoțitorii invalizilor de gradul I pot participa la acțiunile festive sau comemorative organizate de Ministerul Apărării Naționale, la invitația:

a) comandanților de unități militare/garnizoane, pentru cele organizate pe plan local;

b) șefilor categoriilor de forțe ale armatei, pentru cele organizate de aceste structuri;

c) șefului Statului Major General sau a persoanei desemnate de acesta, pentru cele organizate la nivelul acestei structuri, precum și pentru cele organizate la nivelul Ministerului Apărării Naționale.

(2) În situația participării la acțiunile festive sau comemorative prevăzute la alin. (1), personalul armatei rănit, invalid și cel care a dobândit afecțiuni fizice, precum și urmașii personalului decedat ca urmare a participării la acțiuni militare, care se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, se consideră în interes de serviciu și beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport dus/întors la/de la domiciliu sau de documente militare de transport, la clasa la care are dreptul, în conformitate cu normele în vigoare ce reglementează drepturile de transport ale personalului Armatei României.

(3) De drepturile prevăzute la alin. (2), în condițiile stabilite pentru maiștri militari, subofițeri și personalul civil din Armata României, beneficiază personalul care a dobândit afecțiuni fizice și cel prevăzut la art. 2 lit. c)—e) din ordonanța de urgență care

nu se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, precum și părinții personalului armatei decedat în acțiuni militare, dacă cel decedat nu a fost căsătorit.

(4) Însoțitorii personalului armatei invalid ca urmare a participării la acțiuni militare cărui i s-a stabilit gradul I de invaliditate beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (2), în condiții similare persoanelor pe care le însoțesc.”

3. În cuprinsul articolelor 19, 21, 25, 27 și 28, sintagma „Direcția financiar-contabilă” se înlocuiește cu sintagma „Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale”.

4. După articolul 23¹ se introduce un nou articol, articolul 23², cu următorul cuprins:

„Art. 23². — (1) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzută la art. 8² alin. (11) din ordonanța de urgență se face începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a Legii nr. 150/2014 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat sau cu data de 1 a lunii următoare celei în care au încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, după caz, dacă cererea a fost depusă la Casa de pensii sectorială în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii sau a încetării raporturilor de serviciu/de muncă.

(2) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzută la art. 8² alin. (11) din ordonanța de urgență se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus cererea la Casa de pensii sectorială, dacă aceasta a fost depusă într-un termen ce depășește 90 de zile de la data încetării raporturilor de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale.

(3) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzută la art. 8² alin. (11) din ordonanța de urgență se face odată cu plata drepturilor de pensie și drepturilor sociale.

(4) Plata indemnizației lunare pentru însoțitor prevăzută la art. 8² alin. (11) din ordonanța de urgență încetează în următoarele situații:

a) când, după revizuirea periodică a gradului de invaliditate, se constată că persoana beneficiară nu se mai încadrează în gradul I de invaliditate;

b) în caz de deces al persoanei beneficiare.”

5. După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 25¹, cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. — (1) Bursele de studii prevăzute la art. 8⁸ lit. b) din ordonanța de urgență se acordă cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (2)—(4) și alin. (6) din prezentele norme metodologice.

(2) Pentru acordarea drepturilor prevăzute la alin. (1), solicitanții vor depune la Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale, după încadrarea în gradul I de invaliditate, dosarul pentru acordarea bursei de studii pe care îl actualizează anual, în luna august, cu acte care să facă dovada că cel în cauză este integralist și înmatriculat în anul de studii următor.

(3) Plata drepturilor prevăzute la alin. (1) se face începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a Legii nr. 150/2014 sau de la data încadrării în gradul I de invaliditate dacă dosarul a fost depus la Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii sau de la data încadrării în gradul I de invaliditate.

(4) Plata burselor de studii prevăzute la alin. (1) se face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a depus dosarul la Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale, dacă acesta a fost depus într-un termen ce depășește 90 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 150/2014 sau de la data încadrării în gradul I de invaliditate.

(5) Pentru anul de învățământ 2014—2015, bursele de studii prevăzute la alin. (1) și drepturile prevăzute la art. 25 alin. (4) se acordă, integral, indiferent de data depunerii dosarului.

(6) Plata burselor de studii prevăzute la art. 8⁸ lit. b) din ordonanța de urgență încetează când personalul armatei încadrat în gradul I de invaliditate, după revizuirea periodică a gradului de invaliditate, nu se mai încadrează în acest grad.”

6. La articolul 26 alineatul (1), după litera h) se introduc trei noi litere, literele i)—k), cu următorul cuprins:

„i) situația privind baza de calcul al indemnizației prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență, potrivit modelului din anexa nr. 2;

j) angajamentul de a comunica în scris, în termen de 5 zile lucrătoare, orice schimbare intervenită de natură să modifice condițiile care au stat la baza acordării indemnizației;

k) adeverința de venit eliberată de birourile/serviciile teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

7. La articolul 26 alineatul (2), după litera g) se introduc trei noi litere, literele h)—j), cu următorul cuprins:

„h) situația privind baza de calcul al indemnizației prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență, potrivit modelului din anexa nr. 2;

i) angajamentul de a comunica în scris, în termen de 5 zile lucrătoare, orice schimbare intervenită de natură să modifice condițiile care au stat la baza acordării indemnizației;

j) adeverința de venit eliberată de birourile/serviciile teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

8. După articolul 26 se introduce un nou articol, articolul 26¹, cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — (1) Baza de calcul al situației menționate în anexa nr. 2 o constituie solda lunară prevăzută de reglementările în vigoare din luna decembrie 2009, compusă din următoarele elemente:

a) solda de funcție corespunzătoare funcției îndeplinite la data producerii evenimentului;

b) solda de merit, după caz;

c) indemnizația de comandă, după caz;

d) solda de grad corespunzătoare gradului avut la data producerii evenimentului;

e) gradația avută la data producerii evenimentului;

f) indemnizația de dispozitiv, după caz.

(2) La întocmirea bazei de calcul nu se aplică prevederile art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru perioada ianuarie 1990—decembrie 2009, la calcularea indemnizațiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) și (2) se aplică baza de calcul prevăzută la alin. (1).

(4) De la 1 ianuarie 2010, până la stabilirea soldelor de funcție prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință, baza de calcul al indemnizațiilor specificate la art. 26 alin. (1) și (2) o reprezintă solda lunară prevăzută de legislația în vigoare la data de 31 decembrie 2009, menționată la alin. (1).

(5) Unitățile militare în care a fost încadrat personalul armatei decedat ca urmare a participării la acțiuni militare au obligația să transmită, la solicitarea beneficiarilor ori a Casei de pensii sectoriale, situația privind baza de calcul prevăzută la alin. (1).

(6) Dacă situația privind baza de calcul al indemnizației prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență nu a fost depusă în termenele stabilite la art. 27 din prezentele norme metodologice, cuantumul indemnizației se stabilește și se acordă, inițial, în baza câștigului salarial mediu brut, utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.”

9. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Structurile cu responsabilități în aplicarea prevederilor ordonanței de urgență sunt:

a) structuri centrale: Statul Major General, Direcția generală de informații a apărării, Direcția management resurse umane, Direcția financiar-contabilă, Direcția medicală și Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale;

b) structurile din componența și subordinea Statului Major General: Direcția personal și mobilizare, statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentele de armă, Comandamentul forțelor întrunite, Centrul tehnic-editorial al Armatei și Muzeul Militar Național «Regele Ferdinand I»;

c) Direcția calitatea vieții personalului.”

10. După articolul 34¹ se introduce un nou articol, articolul 34², cu următorul cuprins:

„Art. 34². — (1) În cuprinsul prezentelor norme metodologice, referirile la sintagmele «Militar Veteran» și/sau «Veteran» se consideră a fi făcute la sintagma «Veteran», în sensul ordonanței de urgență, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 150/2014.

(2) Regulile privind efectuarea plății unor drepturi prevăzute de ordonanța de urgență, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 150/2014, sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(3) Situația privind baza de calcul al indemnizației prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 150/2014, este prevăzută în anexa nr. 2.”

11. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.”

12. Anexa la normele metodologice se modifică și va avea cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1.

13. După anexa la normele metodologice, care devine anexa nr. 1, se introduc două noi anexe, anexele nr. 2 și 3, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 2 și 3.

Art. II. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Precizări privind confecționarea legitimației tip „Veteran”

Legitimația tip „Veteran” are coperta de culoare bleu, este confecționată la aceleași dimensiuni, din aceleași materiale ca legitimațiile militare, și conține înscrisurile prevăzute în modelele de mai jos:

LEGITIMAȚIE TIP „VETERAN”*)

MODEL COPERTĂ	0,3 mm	ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE LEGITIMAȚIE VETERAN	110 mm
150 mm			

ROMÂNIA MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE Numele _____ Prenumele _____ CNP _____ Emisă la data de _____ Seria V nr. _____ Ordinul nr. _____ din _____ FOTO Cdt-ul (șeful UM) _____ (gradul și semnătura) _____	PARTICIPARE LA MISIUNI <table border="1"> <tr> <th>Perioada</th> <th>Unitatea cu care a participat</th> </tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> </table>	Perioada	Unitatea cu care a participat														
Perioada	Unitatea cu care a participat																
1	2																

RĂNIT (se specifică unde și când a fost rănit și numărul certificatului medical)	INVALID (se specifică gradul de invaliditate, numărul certificatului decizie medicală de încadrare în grad de invaliditate și cine l-a eliberat)
3	4

DECORAȚII NAȚIONALE (data acordării, numărul brevetului și denumirea acesteia)	DISTINCȚII MILITARE/CIVILE (data acordării, numărul atestatului și denumirea acesteia)
DECORAȚII STRĂINE (data acordării, numărul brevetului și denumirea acesteia)	ÎNSEMNAȚII SPECIALE
5	6

*) Legitimația este reprodusă în facsimil.

— Model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
 Unitatea Militară
 Cod fiscal
 Adresa
 Oficiul poștal, cod
 Telefon:
 Nr. din

**SITUAȚIE PRIVIND BAZA DE CALCUL
 al indemnizației prevăzute la art. 8⁵ alin. (1) lit. b)
 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006
 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare
 și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat,
 aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare**

Ca urmare a Cererii înregistrate la nr. din, se atestă faptul că
 (gradul)

..... a participat la acțiuni militare
 (numele și prenumele) (așa cum sunt definite la art. 2 lit. b) din ordonanța de urgență)
 în perioada

Totodată, se certifică faptul că, în urma participării la acțiuni militare, a decedat la data de

De asemenea, se atestă faptul că
 (gradul) (numele și prenumele),

evenimentului care a cauzat decesul, a avut, potrivit prevederilor legislației în vigoare, o soldă lunară în cuantum brut de lei, compusă din:

- a) solda de funcție:
 (i) coeficient de ierarhizare:;
 (ii) valoarea de referință sectorială:;
 (iii) cuantumul brut al soldei de funcție: lei;
 b) solda de merit (după caz): 20%: lei;
 c) indemnizația de comandă (după caz):
 (i) denumirea funcției de comandă:;
 (ii) cota procentuală: %;
 (iii) cuantumul brut al soldei de comandă: lei;
 d) solda de grad:
 (i) coeficient de ierarhizare:;
 (ii) valoarea de referință sectorială:;
 (iii) cuantumul brut al soldei de grad: lei;
 e) gradația:
 (i) gradația a - a;
 (ii) cota procentuală: %;
 (iii) cuantumul brut al gradației: lei;
 f) indemnizația de dispozitiv: 25%: lei.

Datele menționate mai sus rezultă din următoarele documente:

- a) stat de plată al soldelor pentru luna, anul, înregistrat la nr. din;
 b) ordin de zi pe unitate nr. din;
 c) (alt/alte documente, după caz).

S-a eliberat prezenta, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, în vederea acordării drepturilor conferite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Comandantul/Șeful unității militare,

.....
 (gradul)

.....
 (numele și prenumele)

REGULI

privind efectuarea plății unor drepturi prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare

Art. 1. — Drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare (*ordonanța de urgență*), sunt puse în plată, după caz, de următorii ordonatori de credite din Ministerul Apărării Naționale:

- a) Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale;
- b) centrele militare zonale/județene;
- c) unitățile militare în care este încadrat personalul armatei.

Art. 2. — Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale acordă, la cerere și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de ordonanța de urgență și de normele metodologice, următoarele categorii de drepturi:

a) drepturile prevăzute la art. 8² alin. (1¹) din ordonanța de urgență, în situația în care personalul armatei invalid, încadrat în gradul I de invaliditate, a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale;

b) drepturile prevăzute la art. 8⁸ lit. b) din ordonanța de urgență, în situația în care personalul armatei a încetat raporturile de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale, precum și în situația în care personalul prevăzut la art. 2 lit. c) și h) din ordonanța de urgență este menținut în activitate;

c) drepturile urmașilor personalului armatei decedat prevăzut la art. 8⁵ alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență;

d) drepturile părinților personalului armatei decedat prevăzute la art. 8⁵ alin. (2) din ordonanța de urgență.

Art. 3. — (1) Centrele militare zonale/județene acordă, la cerere și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de

ordonanța de urgență și de normele metodologice, următoarele categorii de drepturi:

a) drepturile prevăzute la art. 8¹ alin. (3) din ordonanța de urgență veteranilor care au fost transferați la alte instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională;

b) drepturile prevăzute la art. 6 și art. 8¹ alin. (2) lit. a) din ordonanța de urgență pentru persoanele care nu se află în raporturi de serviciu/de muncă cu Ministerul Apărării Naționale.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 7¹ alin. (3) și (4) din normele metodologice, decontarea cheltuielilor de transport dus/întors la/de la domiciliu se face de către centrul militar zonal/județean pe raza căruia acestea domiciliază, în baza următoarelor documente:

a) adeverință care să ateste participarea la activitate, eliberată de structura organizatoare a activității festive sau comemorative;

b) legitimații de călătorie pe mijloacele de transport feroviare și/sau rutiere și/sau navale;

c) bon fiscal emis de stația de alimentare, în perioada de efectuare a deplasării, în cazul deplasării cu autovehicule, situație în care decontarea se face pentru 7,5 litri carburant la 100 km parcurși, indiferent de tipul de combustibil utilizat în funcționarea autovehiculului.

Art. 4. — Unitățile militare în care este încadrat personalul armatei acordă, la cerere și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de ordonanța de urgență și de normele metodologice, drepturile prevăzute la art. 6 alin. (1) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) din ordonanța de urgență.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 812093